Javory (Cuore) - Přenosilová, Yvonne

Tam za horou žije můj milý
stáda pase u ohně spí.
Tam za horou žije můj milý
štíhlý v pase usměvavý.
Javory kvetou, řeka se chystá
a sólo vln nedá mi spát.
Jsem bosa u řeky, ty můj daleký
ty můj daleký pane stád.

V rukou mi řeka zní
plná slunce a mraků
a krůpěj plyne pomalu z řas
padá a hyne
den bez tebe mine
a zůstal, zůstal jen ztracený čas.

Až javorový list snad ti do ohně padne
ty sám ohni řekneš: Je čas!
A koní kopyta tvou řekou omytá
na břeh pozve můj hlas.

Do ohně padá list, zlý je snad
víš, nechtěl jsi číst to, co budu psát
bosa u řeky dál, bosa u řeky
dál pane stád, pane stád, pane stád ...